

Dieve, minėdami Pasaulinę Ligonių dieną, Tave meldžiame: stiprink ligonius, kad jie savo kentėjimus aukotų kenčiančiam Kristui; tegu mūsų maldos išprašo jiems kantrybės ir sveikatos, o gydytojams bei slaugytojams – atsidėjimo ir meilės.

Dėkoju Tau, Dieve, kad mano gyvenimą apdovanojai man brangiais žmonėmis: šeimos žmonėmis, draugais ir bendradarbiais, visais, kuriuos sutinku. Malonaus bendravimo, sunkumų bei kančios momentais mus vienija meilė ir įsiklausymas, skausmai, rūpesčiai ir viltingi siekiai.

Neleisk paskęsti nei sielvarte, nei netekties skausme; padėk suvokti, kad niekas iš manęs neatims to, kuo esi mane apdovanojęs. Visa tai mane augino, brandino...

Dėkoju Tau už mano gyvenimą. Dieve, suteik daug vilties ateičiai, gydyk mano vis susergančią širdį, suteik jėgų ir drąsos gyventi su žvilgsniu į ateitį, į priekį. Padėk įprasminti savo gyvenimo dienas jautrumu bei dėmesiu kitiems ir Tau. Amen.

Maloningasis Dieve, kuris pašaukei visus gydytojus ir slaugytojus pareigai rūpintis ir gydyti, tad lydėk juos savo dieviška pagalba. Palaimink gydytojus, seseles, pagalbinius darbuotojus ir visus, kurie padeda žmonėms pasveikti. Padėk jiems suprasti, kad Tu esi jų talentų šaltinis ir stiprink juos savo Dvasia. Amen.

Atgaivink, Viešpatie Jėzau, tuos, kuriuos Tu pašaukei studijuoti ir praktikuoti gydymo meno pagrindus. Stiprink juos savo gyvąja Dvasia, kad jų gydymas bei slauga padėtų žmonėms būti sveikiems, ir kad visa Tavo kūrinija galėtų džiugiai Tave garbinti. Amen.

*“Didis pranašas
atsirado mūsų tarpe,
ir Dievas aplankė
savo tautą.”*

Lk 7, 16

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Kun 13, 1–2, 45–46; Ps 31, 1–2, 5, 11; 1 Kor 10, 31–11, 1

Psalms atliepas

Tu esi man prieglauda, išgelbėjęs džiaugsmais apipinsi.

Evangelija pagal Morkų (1, 40-45)

Pas Jėzų atėjo raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: „Jei panorėsi, gali mane padaryti švarų“. Jėzus, pasigailėjęs jo, ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ Tuojau pat raupsai pranyko, ir jis tapo švarus. Jėzus liepė jam tuojau pasišalinti ir smarkiai prigrasino: „Žiūrėk, niekam nieko nepasakok! Eik pasirodyk kunigui ir už pagijimą paaukok Mozės įsakytą atnašą jiems paliudyti“. O šis bekeliaudamas pradėjo taip plačiai skelbti ir skleisti įvykį, kad Jėzus nebegalėjo viešai pasirodyti mieste. Jis laikėsi už miesto, negyvenamose vietose, bet žmonės iš visur rinkosi pas Jį.

Evangelijos komentaras:

Anot garsaus JAV kovotojo už juodaodžių teises Martyno Liuterio Kingo, žmogus pašauktas skristi, jeigu negali skristi – jam tenka bėgti, jeigu negali bėgti – reikia eiti, o jeigu negali eiti – belieka šliaužti ir visada, nepaisant nieko, judėti pirmyn. Tokį judantį pirmyn žmogų šiandien sutinkame Evangelijos pasakojime. Šį sekmadienį mums pasakoja ama apie beviltiška liga sergantį ir ano mefo situacijoje galutinai pasmerktą žmogų – raupsuotąjį. Raupsai – negydoma liga, atskirianti žmogų nuo savų, išstumianti jį iš bendruomenės. Jam nelikdavo vietos namiūe, kaime, mieste, netgi maldos namuose. Jo vardo evangelistas neužrašo: tokie žmonės tapdavo dykynių, negyvenamų vietų gyventojai, savotiški valkatos, kuriems nelikdavo vietos tarp žmonių. Toks žmogus ryžtingai ieško pagalbos – nuolankiai ir kartu ryžtingai kreipiasi į Jėzų. Jis šaukia ir puola ant kelių. Daugumos iš mūsų, atsidūrusių sunkiose situacijoje, tokia ar panaši patirtis.

Žmogus judėjo pirmyn, įveikdamas sunkumus ir išbandymus, mat turėjo keliauti taip, kad nesutiktų žmonių, aplenkdamas gyvenvietes. Tačiau jis ėjo ir sutiko Jėzų.

Jų susitikimo metu išryškėja labai svarbūs dalykai:

- Dievas mus girdi (Jis gi bendrauja su sergančiuoju);
- Dievas mus labai myli (Jis gailestingumo apimtas – pasigailėjo);
- Dievui rūpime (ištiesė ranką – palietė!!! jį);
- Dievas nori mus visada gydyti (noriu, būk švarus).

Dievui nėra negalimų dalykų, ir mums reikia nuolat ieškoti to Dievo, kuriam nėra nieko neįmanoma. Jis akivaizdžiai nori mūsų laimės.

Kas pirmiausia krenta į akis šioje Evangelijos ištraukoje, tai Jėzaus noras, kad Jo dieviškumas liktų paslaptimi. Koks buvo Jis Mesijas, niekam ir neatėjo net į galvą. Jėzus savo garbingumą, didybę ir dieviškumą norėjo paslėpti ir likti tik nuolankus Viešpaties tarnas. Ši laikysena paaiškina kai kuriuos prieštaravimus Jėzaus elgesyje: Jis veržiasi į visas vietas skelbti Dievo karalystės ir kartu šalinasi visų. Jis gydo ligonius ir ragina niekam apie tai nesakyti. Susiduria su demonais ir draudžia jiems kalbėti apie Jį. Ir tik per tokį ne „mesijinį“ elgesį pasirodo Jo dieviškumas. Nuostabus ir didingas veikėjas, Dievas, bet vis dėlto žmogus, kurio niekas taip iki galo ir nesuprato.

O kad yra Jėzus Mesijas – akivaizdu. Bažnyčios mokytojas Beda taip supranta šią Rašto vietą: „Po to, kai demono burna kaip gyvatės buvo užčiaupta ir Petro uošvienė tarsi pirmoji pasaulio moteris pagydyta, atėjo laikas raupsuotajam, kuris kaip pirmasis pasaulio vyras turėjo būti pagydytas. Taip Geroji Naujiena sklinda ta pačia tvarka, kaip ir blogoji žmonijos aušroje kad buvo. Jėzus išties turėjo galią atkurti išganymo tvarką žemėje. Jis kaip Dievas taria: „Noriu, būk švarus!“ Ir tai pasidarė. Ir tai pasidaro. Ir tai pasidarys. Tad pažinkime savo Dievą Jėzų asmenyje! Užsimanykime būti švarūs.

Lietuvos vyskupų laiškas tikintiesiems

Brangūs broliai ir seserys,

netrukus įžengsime į Gavėnios laiką. Pelenų trečiadienio liturgija apaštalo Pauliaus žodžiais kalbės apie prasidedantį malonės metų ir besiantinančią išganymo dieną (plg. 2 Kor 6, 2). Dabartinėmis aplinkybėmis, kai viskas trupučiu, o situacija greitai besikeičianti, Bažnyčia mus kviečia iš naujo atrasti šį metų kaip malonės laiką, kaip galimybę įžengti į artimą bendrystę su Dievu, į bendrystę, kurios jokios grėsmės iš mūsų negali atimti.

Pelenų trečiadienio Evangelijos skaitinys atskleidžia, kokios priemonės yra tinkamiausios Gavėnios metu atsinaujinti: tai – malda, artimo meilės darbai ir pasninkas.

Visą Gavėnios metų Bažnyčia mums dosniai siūlo Dievo žodį. Jį skaitydami ir apmąstydami, **melsdamiesi** išnaudokime šį laiką tikėjimui auginti. Vėl iš naujo atraskime Šventąjį Raštą, kuris ne kartą į mus prabyla paguodos ir padrąsinimo žodžiais. Mąstykite Kristaus kančią, asmeniškai eidami Kryžiaus kelią ar namuose giedodami *Graudžius verksmus*. Nuotoliniu būdu dalyvaukite rekolekcijose, įvairiose gilinimosi į tikėjimo slėpinius iniciatyvose, Šventojo Rašto studijų ir maldos grupėse, kurios padeda priimti Dievą ir jo valią mūsų gyvenime. Kasdien junkimės į bendrą šeimos maldą, kuri stiprina visuose išbandymuose.

Gavėnia yra palankus laikas atnaujinti ne tik savo asmeninę, bet ir bendruomeninę tikėjimo kelionę. Tai laikas, apaštalo Pauliaus žodžiais tariant, sergėti vieni kitus, skatinti mylėti ir **daryti gerus darbus** (plg. Žyd 10, 24). Būkime atidūs bei dėmesingi tiems, kuriems šis metas ypač sunkus, kreipkite žvilgsnį vieni į kitus ir nelikite abejingi savo brolių ir seserų likimui. Artimo meilės įsakymas reikalauja suvokti savo atsakomybę kitam žmogui, tad kviečiame nepalūauti ieškoti būdų, kaip konkrečiais gailestingumo darbais savanoriauti savo bendruomenėse, *Carito* iniciatyvose, ligoninėse, rūpintis kenčiančiais, apleistais ir besibaiminančiais dėl Covid-19 pandemijos. Taip pat ir testavimasis prisideda prie sergamumo mažinimo ir kitų žmonių sveikatos apsaugojimo.

Dar kartą nuoširdžiai dėkojame gydytojams, slaugytojams bei kitiems medicinos sistemos darbuotojams, savanoriams, kunigams, pašvęstojo gyvenimo asmenims ir visiems, pandemijos laikui savo artumą parodantiems konkrečiais artimo meilės darbais.

Kai gyvename bendrystėje, jaučiames atsakingi vieni už kitus. Suvokiame, kad kito gyvenimas susijęs su manuoju, tad Gavėnios **pasninko** dvasia reikalauja ne tik susilaikyti nuo gausaus maisto, bet ir nuo negatyvių minčių bei žodžių kito atžvilgiu. Pasninkauti – tai taip pat gerbti kitus ir keisti savo santykį su jais: susilaikyti nuo nebūtinų kelionių ar susitikimų, jaučiant peršalimo simptomus, likti namuose, dėvėti kaukes, dezinfekuoti rankas ir laikytis kitų saugumo priemonių.

Džiaugdamiesi gerėjančia epidemiologine situacija ir matydami didelį poreikį palaikyti žmonių dvasią ir tokiu būdu juos sustiprinti, manome, kad artėja metas, laikantis visų saugumo reikalavimų, nuo Pelenų trečiadienio (vasario 17 d.) laipsniškai atnaujinti bendruomeninį Eucharistijos šventimą tokia tvarka:

1. Savivaldybėse, kuriose 14 dienų sergamumas 100 tūkst. gyventojų yra mažesnis nei 200 atvejų, šv. Mišios švenčiamos dalyvaujant tikintiesiems, kiekvienam užtikrinant ne mažesnį nei 20 kvadratinių metrų plotą ir 2 metrų atstumą tarp žmonių ar šeimų.

2. Savivaldybėse, kuriose 14 dienų sergamumas 100 tūkst. gyventojų siekia 200–500 atvejų, šv. Mišiose gali dalyvauti iki 15 tikinčiųjų, kiekvienam užtikrinant ne mažesnį nei 20 kvadratinių metrų plotą ir 2 metrų atstumą tarp žmonių ar šeimų. Jei bažnyčios ar viešos koplyčios erdvė mažesnė – leidžiama dalyvauti tokiam skaičiui tikinčiųjų, kad kiekvienam būtų užtikrintas 20 kvadratinių metrų plotas ir 2 metrų atstumas.

3. Savivaldybėse, kuriose 14 dienų sergamumas 100 tūkst. gyventojų viršija 500 atvejų, šv. Mišių šventimas su tikinčiais neatnaujinamas.

Parapijos skelbimai

Pelenų diena; GAVĖNIA

Karantine grįžtant prie liturginio šventimo, tai pradėsime vasario 17 d. – Pelenų dienoje, pradėdami Gavėnią. **Pakuonio bažnyčioje Pelenų dienos Eucharistija bus švenčiama vakare 17 val.**

Pelenų dienos, o ir visos gavėnios, liturgija mokys atgailos ir nusižeminimo. Tai atspindės violetinė spalva, kreipiant dėmesį į mūsų netobulumus, o pirmąją gavėnios dieną – Pelenų dieną, kaip visiško žmogaus trapumo ir mirtingumo ženklas, ant galvų yra barstomi pelenai. Pelenai – sunykimo simbolis – susiję su menkumu, trapumu, mažumu.

Gavėnioje eisime tarsi iš mirties į Gyvenimą, iš blogio į gėrį, link Velykų ir Priskėlimo.

Kryžiaus kelio apmąstymas

Pakuonio bažnyčioje Gavėnios penktadieniais (po šv. Mišių) ir sekmadieniais (prieš šv. Mišias) bus apmąstomas Kryžiaus kelias. Kviečiame visus į šią gavėnišką liturgiją.

Kryžiaus kelias bus apmąstomas be Kryžiaus kelio stočių apvaikščiojimo.

⇒ Situacija bus reguliariai vertinama, atnaujinami sprendimai bei informuojamas konkrečios parapijos ir bendruomenės, kurių veiklai turės įtakos galimi pakeitimai.

Šiuos žingsnius paruošėme konsultuodamiesi su medikais ir sveikatos apsaugos specialistais bei atsižvelgdami į Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimus ir laipsnišką karantino ribojimų keitimo planą.

Telydi mus per šią Gavėnią Kristaus priskėlimo ir naujojo gyvenimo viltis!

Lietuvos vyskupai

Popiežiaus Pranciškaus katechezė

Tęsinys. Pradžią

Laiminimo malda

praėjusiame numeryje.

Prisiminkime Jėzaus susitikimą su Zachiejumi (plg. Lk 19, 1–10). Visi matė jame blogį, bet Jėzus matė gėrio kibirkštėlę. Susitikimas su Jėzumi pirmiausia pakeitė Zachiejaus širdį, o paskui – ir visą gyvenimą. Žmonių pasmerktuosiuose ir atstumtuosiuose Jėzus matė jiems suteiktą neišdildomą Tėvo palaiminimą.

Į Dievo mums teikiamą palaiminimą mes atsakome laiminimu, atsakome šlovinimu, adoracija ir padėka. Katekizmas sako: „Žmogaus atsakas į Dievo dovanas yra šlovinimo malda: kadangi Dievas laimina, žmogaus širdis savo ruožtu gali atsakyti šlovindama Tą, kuris yra visokio laiminimo šaltinis“ (2626). Malda yra džiaugsmas ir dėkingumas. Dievas nelaukia, kol mes atsiversime, kad pradėtų mus mylėti. Jis tai daro daug anksčiau, kai mes dar esame nuodėmėje.

Mes negalime tik šlovininti Dievą, kuris mus laimina, bet turime laiminti viską, ką Jis sukūrė, laiminti visus žmones, mūsų brolius ir seseris, laiminti pasaulį. Būti laiminamiems ir laiminti kitus – čia glūdi krikščioniškojo romumo esmė. Jei visi tai sugebėtume, nebūtų pasaulyje karų. Pasauliui reikia palaiminimo. Mes galime suteikti palaiminimą ir gauti palaiminimą. Šią tiesą teiškirsta tie, kurie yra įpratę keikti, kurių širdyse – blogio linkėjimas, o lūpose – keiksmi. Pagalvokime ir apie save: gal ir aš kitiems linkiu bloga? Prašykime Viešpaties malonės pasikeisti, nes juk visų mūsų širdys buvo palaimintos ir iš palaimintų širdžių negali sklįsti blogis. Viešpats mus teiškoko ne keikti, bet visada laiminti.

Vatikano žinios

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.